

[Justitsministeren.]

det har vist Problemet, en endogsaa saa stor Interesse, at de har udsat deres Liv og Lemmer paa Landevejene for at overbevise sig om, hvad der var det rigtige. Jeg beundrer det Mod, det ærede Udvalg her har vist. Jeg turde i hvert Fald ikke tage med, naar man paa den Maade vilde prøve Venstre- og Højrevigepligt midt i det modsatte System. Heldigvis slap hele Udvalget — ogsaa det ærede Medlem Hr. Rager — godt fra Forsøget, uden at man dog kan sige, at dette havde samme Indflydelse paa det sidste ærede Medlems Opfattelse, som det aabenbart havde paa de øvrige Medlemmer i Udvalget.

Jeg beklager, at jeg var saa ivrig efter at notere alle det ærede Medlems Argumenter for hans Ændringsforslag, at jeg næppe lagde Mærke til, at det ærede Medlem trak sit Ændringsforslag tilbage, og at jeg derfor ikke havde Aandsnærverelse nok til at genoptage hans Ændringsforslag og som Følge deraf er afskaaret fra at føre den Diskussion, jeg ellers burde og vilde have ført. Jeg kan derfor nøjes med at sige, at jeg ikke er i mindste Tvivl om, at de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende, er fuldt ud saglige og ogsaa kvalificerede til de nøjeste Overvejelser. Men naar hele det øvrige Udvalg, Justitsministeren og ikke mindst Færdselsudvalget, som har gennemgaaet samtlige disse Betragtninger, alligevel er overbevist om, at Lovforslaget indeholder det rigtige, saa vil det ærede Medlem Hr. Rager kunne forstaa, at jeg har sluttet mig til Udvalgets Flertal.

Jeg maa maaske gøre gældende, at der er et Punkt, som ikke har været stærkt fremme, der har medvirket til, at jeg har holdt paa Forslaget, og det er den Betydning, som Færdselen særlig med Cykler har i et lille og saa tæt befolket Land som Danmark. Naar man her kører i højre Side af Vejene, og det vilde man jo blive ved med ogsaa efter det ærede Medlem Hr. Ragers Forslag, saa vil man i al Almindelighed, bortset i hvert Fald fra det brede Land, i hvert Tilfælde i Nærheden af Byerne eller i selve Byerne, for ikke at tale om Hovedstaden, være omgivet af en meget stærk Trafik, særlig af Cykler, lige omkring, hvor man kører. Hvis man saa vil indføre modsat Vigepligt af den, man har nu, det vil sige hvis man hele Tiden skulde se til venstre af Hensyn til de Køretøjer, der kommer der, saa er jeg bange for, at man vilde forøge Ulykkernes Antal,

netop i et Land, hvor Færdselen af Fodgængere og Cyklister er saa stærk som her.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der særlig har været gjort gældende fra Medlemmer af Udvalgets Flertal, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Steen, at jeg har bemærket mig Udtalelserne i Betænkningen og er for min Part indforstaaet med, at Sidevejene bør afmærkes paa fuldt betryggende Maade, og at det er det afgørende paa dette Punkt, medens man kan tage det, om jeg saa maa sige, med større Sindsro, naar det drejer sig om Hovedvejene. Jeg tillader mig dog her at gøre opmærksom paa, at ifølge Forslagets § 1, Stk. 2, er det Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder, der fastslaar de nærmere Regler herom, og jeg maa derfor tage et vist Hensyn — et ikke ringe Hensyn — ved Gennemførelsen til de særligt sagkyndige paa Vejvæsenets Omraade, der vel navnlig repræsenteres i dette nævnte Ministerium.

Jeg er endvidere indforstaaet med de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Knud Hansen gjorde gældende, idet jeg mener, at der bag ved de Betragtninger laa det Synspunkt, at der ikke ved Gennemførelsen af denne Lov tilsigtes en direkte eller indirekte Tilsidesættelse af de i øvrigt gældende Hastigheds- og Forsigtighedsregler i den almindelige Motorkørselslovgivning, samt, at det selvfølgelig paahviler den til enhver Tid siddende Justitsminister med de Midler — de ringe Midler —, det vil sige det Antal af Politibetjente, han har til Raadighed, at sørge for Overholdelsen af den til enhver Tid gældende Lov paa dette Omraade.

Rager: Til det ærede Medlem Hr. Ulrich skal jeg sige, at naar det ærede Medlem her i Relation til det af mig stillede Ændringsforslag taler om, at det er lige meget, om man siger Forkørselsret eller Vigepligt, saa kan jeg ikke diskutere sagligt med det ærede Medlem paa det Omraade, for saa er det lidt langt ude. Netop dette, at man for 3 Aar siden ændrede Forkørselsret til Vigepligt, ændrer Forholdet ganske med Hensyn til Faren ved at skifte. Saa gjorde det ærede Medlem mig opmærksom paa, at der fra Færdselsudvalget forelaa en Indstilling. Den har vi drøftet i flere Udvalgsmøder, saa det var saamænd ikke nødvendigt at gøre mig opmærksom paa den, og for øvrigt har jeg selv gjort opmærksom paa, at den var her; og jeg har henvist til den Motivering for, at Færdselsudvalgets Indstilling er den, som den er, som jeg allerede gav ved